

GRUNDAL (1) *sb m*

A sg grundåla.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Prostak, człowiek niewykształcony (z niem. Grundel): Grundala mierzonego/ z Oratorem zdáiefz.
PaxLiz Dv.*

Synonimy: dubiel, grubala, grubijan, kozica, nieuczosaniec, nieuk, pień, prostak, woł.

Cf GRUNDYCHWAŁ, GRUNDYS

KW